УДК 351

[https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-12\(18\)-42-51](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2021-12(18)-42-51)

Капленко Галина Вікторівна доктор економічних наук, доцент, завідувач кафедри економіки та публічного управління, Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська, 1, м. Львів, 79000, тел.: (067)67-45-460, e-mail: haliakapl@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-1651-7904>

Кобець Катерина Олександрівна студентка другого (магістерського) рівня вищої освіти кафедри економіки та публічного управління, Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська, 1, м. Львів, 79000, тел.: (095)371-39-52, e-mail: k.c.kobets@gmail.com

Гайдукова Яна Русланівна студентка другого (магістерського) рівня вищої освіти кафедри економіки та публічного управління, Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська, 1, м. Львів, 79000, тел.: (067)378-61-63, e-mail: YanaHaydukova1@gmail.com

ПРО КЛАСИФІКУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ДОГОВОРІВ ТА СТАДІЇ ПРОЦЕСУ ЇХ УКЛАДАННЯ

Анотація. Актуальність статті зумовлена неухильним зростанням ролі адміністративних договорів у практиці публічного управління в Україні та відставанням теорії цих договорів від потреб практики.

Мета статті – поглибити уявлення про суть адміністративних договорів за допомогою огляду найважливіших їх класифікацій та з'ясувати питання про структурування процесу їх укладання. Для реалізації мети статті використано методи аналізу та синтезу, системний і комплексний підходи, експертний і порівняльні методи.

Значна увага приділена питанню поділу адміністративних договорів на класи відповідно до їх предмета, який багато хто вважає найбільш важливим критерієм класифікування цих договорів. Зіставлено чотири класифікації адміністративних договорів за цим критерієм. Надано перевагу класифікації, здійсненій К. К. Афанасьєвим. Показано, що не всі наявні в літературі критерії класифікування адміністративних договорів мають істотне теоретичне і практичне значення.

У контексті обговорення класифікування адміністративних договорів за юридичними властивостями, яке передбачає їх поділ на нормативні та індивідуальні, указано на неслухняність думки, що ці договори сьогодні з формальної (юридичної) точки зору не можна вважати окремим джерелом адміністративного права.

Показано, що наявні погляди на питання про стадії процесу укладання адміністративних договорів можна поділити на дві групи, відповідно до того, чи охоплює цей процес виконання договорних зобов'язань чи ні. Перевагу надано позиції тих фахівців, які виводять виконання адміністративного договору за рамки обговорюваного процесу. При цьому взято до уваги те, що: 1) згідно із частиною 1 статті 638 Цивільного кодексу України договір є укладеним, якщо сторони досягли згоди з усіх істотних умов договору; 2) у теорії права виконання як форма реалізації норм права полягає в обов'язковому вчиненні діянь, що передбачаються цими нормами та (або) укладеними на їх підставі договорами.

Ключові слова: адміністративний договір, класифікація, критерії, стадія, укладання.

Kaplenko Halyna Viktorivna Doctor of Economics, Associate Professor, Head of the Department of Economics and Public Administration, Ivan Franko National University of Lviv, 1, Universitetska St., Lviv, 79000, tel.: (067)67-45-460, e-mail: haliakapl@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-1651-7904>

Kobets Kateryna Oleksandrivna Student of the second (master's) level of higher education of the Department of Economics and Public Administration, Ivan Franko National University of Lviv, 1, Universitetska St., Lviv, 79000, tel.: (095)371-39-52, e-mail: k.c.kobets@gmail.com

Haydukova Yana Ruslanivna Student of the second (master's) level of higher education of the Department of Economics and Public Administration, Ivan Franko National University of Lviv, 1, Universitetska St., Lviv, 79000, tel.: (067)378-61-63, e-mail: YanaHaydukoval@gmail.com

THE CLASSIFICATION OF ADMINISTRATIVE AGREEMENTS AND THE STAGES OF THEIR CONCLUSION PROCESS

Abstract. The relevance of the article is due to the steady growth of the role of administrative agreements in the practice of public administration in Ukraine and the lag of the theory of these agreements from the needs of the practice.

The purpose of the article is to deepen the understanding of the essence of administrative agreements by reviewing their most important classifications and to clarify the issue of structuring the process of their conclusion.

There are used methods of analysis and synthesis, system and complex approaches, expert and comparative methods to realize the purpose of the article.

Much attention is paid to the issue of dividing administrative agreements into classes according to their subject, which many consider the most important criterion for classifying these agreements. Four classifications of administrative agreements

according to this criterion are compared. The classification carried out by K. K. Afanasyev is preferred. It is shown that not all criteria for classifying administrative contracts available in the literature have essential theoretical and practical significance.

In the context of the discussion of the administrative' classification agreements by legal properties, which provides for their division into normative and individual, it is pointed out that these agreements from a formal (legal) point of view cannot be considered a separate source of administrative law today.

It is shown that the available views on the process stages of concluding administrative contracts can be divided into two groups, according to whether this process covers the fulfillment of contractual obligations or not. Preference is given to the positions of those specialists who take the implementation of the administrative agreement outside the scope of the process under discussion. It is considered that: 1) in accordance with Part 1 of Article 638 of the Civil Code of Ukraine, the contract is concluded if the parties have agreed on all the essential terms of the contract; 2) in the theory of the law of execution as a form of realization of laws norms consists in obligatory commission of the actions provided by these norms and (or) the agreements concluded on their basis.

Keywords: administrative agreement, classification, criteria, stage, conclusion.

Постановка проблеми. З огляду на неухильне зростання ролі адміністративних договорів у практиці публічного управління не дивно, що їх теорії приділяють чималу увагу. Проте й досі деякі її аспекти потребують дальшого вивчення. Це й зумовлює актуальність нашої статті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед останніх досліджень з теми цієї статті й дотичних до неї насамперед слід виділили праці В.Р. Білої [1], В.В. Решоти [2], А.М. Гуд [3].

Визнаючи вагомість наукових результатів, отриманих у перелічених вище та деяких інших працях, не можемо, проте, не констатувати, що питання теорії і практики адміністративно-договірних відносин у нашій країні потребують дальшого дослідження.

Мета статті – поглибити уявлення про суть адміністративних договорів за допомогою огляду найважливіших їх класифікацій та з'ясувати питання про структурування процесу укладання цих договорів.

Виклад основного матеріалу. Адміністративний договір являє собою дво- або багатосторонню письмову угоду (договір, протокол, меморандум тощо), що укладається на основі та в межах приписів закону й оформлює волеузгодження її сторін, одна з яких обов'язково є носієм публічно-владних повноважень; установлює, змінює чи припиняє взаємні права й обов'язки сторін цієї угоди в сфері публічно-правових відносин з метою реалізації суспільно значущої мети, котра відображає чи то виключно публічні інтереси, чи то баланс між ними й приватними інтересами тієї сторони (тих сторін)

договору, що не є носієм (носіями) публічно-владних повноважень [4, с. 60]. Класифікування адміністративних договорів уможливило отримання більш повного уявлення про розмаїття цих договорів, логічно струнке їх упорядкування, детальніше ознайомлення із змістовим наповненням окремих адміністративних договорів, з'ясування специфіки їх розробки та укладання [5, с. 100].

Існує небезпідставна думка, що найбільш важливим критерієм поділу адміністративних договорів на класи є їх предмет. У вітчизняній літературі [6, с. 222] наявна точка зору, що найповніша класифікація цих договорів за предметним критерієм запропонована Р.О. Куйбідою в праці, опублікованій 2008 року. Нагадаємо, що названим науковцем було виокремлено шість видів договорів, про які йдеться, а саме: 1) договори щодо компетенції та виконання інших державних та самоврядних функцій; 2) договори у сфері оподаткування; 3) договори щодо закупівлі (поставки) продукції, товарів та послуг для публічних потреб; 4) договори щодо залучення інвестицій для задоволення публічних потреб; 5) договори в сфері трудових (службових) правовідносин; 6) договори, в яких суб'єкт владних повноважень реалізує функції розпорядника державним чи комунальним майном [7, с. 76–78].

Проте ще раніше у вітчизняній літературі з'явилася класифікація адміністративних договорів, в якій за предметною ознакою було виокремлено більше їх видів. Це: 1) договори про компетенцію (розмежування та делегування повноважень і предметів відання); 2) договори у сфері управління державною власністю (наприклад, концесійні договори); 3) договори, які забезпечують державні потреби (державні контракти між центральним органом виконавчої влади та підприємствами на основі державних замовлень); 4) контракти (наприклад, з державними службовцями, студентами); 5) фінансові та податкові угоди (наприклад, між підрозділом державної податкової адміністрації та адміністрацією державного підприємства з питань податкових зобов'язань); 6) тарифні угоди (наприклад, договір між органом державного управління та професійною спілкою); 7) договори про взаємодію та співробітництво (наприклад, між галузевими міністерствами); 8) інвестиційні угоди (наприклад, між місцевою державною адміністрацією та підприємством, яке функціонує в правовому режимі вільної економічної зони, з питань звітності за використання коштів); 9) договори про надання деяких послуг приватним особам (наприклад, сприяння зайнятості населення, комунальні послуги, перевезення в громадському транспорті тощо) [8, с. 134].

На одну позицію менше містить перелік видів адміністративних договорів, що його подано в праці [9]. У ній читаємо: «Незважаючи на дискусійний характер питання щодо класифікації адміністративних договорів за предметним критерієм, можна навести такий їх перелік: договори про компетенцію (розмежування або делегування повноважень і предметів відання); договори у сфері управління державною власністю; договори, що забезпечують державні потреби (державні контракти (договори); контракти з державними службовцями,

студентами; фінансові та податкові угоди; договори про взаємодію, співпрацю; концесії та інвестиційні угоди; договори про надання деяких послуг приватним особам, наприклад, охорона громадського порядку та майна, надання комунальних послуг тощо» [9, с. 153].

Скоріше за все, саме від наведених трьох класифікацій відштовхувалася Т.І. Стрибко, коли виокремлювала такі групи адміністративних договорів за предметною ознакою: 1) договори про компетенцію (розмежування або делегування повноважень і предметів відання); 2) договори у сфері управління державною та комунальною власністю (приватизація, реприватизація, оренда, концесія, продаж, купівля); 3) договори, що забезпечують державні потреби; 4) контракти з державними службовцями, студентами (наприклад, договір про навчання за державним замовленням); 5) договори про взаємодію, співпрацю. 6) договори щодо надання послуг з охорони; 7) договори про надання комунальних послуг; 8) договори про надання деяких послуг приватним особам (наприклад, сприяння зайнятості населення, перевезення в громадському транспорті тощо); 9) договір про пайову участь у розвитку інфраструктури; 10) фінансові, податкові, інвестиційні договори тощо [10, с. 162–164]. Як видається, здійснений Т.І. Стрибко за предметним критерієм поділ адміністративних договорів на класи менш вдалий, ніж запропонований у праці [8].

За юридичними властивостями адміністративні договори можна поділити: 1) на нормативні, тобто такі, які є договорами для їх сторін і водночас нормами права для невизначеного кола осіб та розраховані на багаторазове застосування; 2) індивідуальні, тобто ті, що покликані вирішити індивідуальну конкретну справу, розраховані на одноразове застосування; 3) змішані, які містять як правові норми, так і конкретні управлінські рішення [11, с. 234; 12, с. 198–199]. Наводячи приклади нормативних адміністративних договорів, О.В. Константий посилається, зокрема, на те, що в діяльності Кабінету Міністрів України існує практика укладання строкових договорів з об'єднаннями профспілок, підприємців, промисловців (роботодавців) [13, с. 74]. І справді, розділ «Загальні положення» Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2019–2021 роки містить таке положення: «Положення Угоди діють безпосередньо і є обов'язковими для всіх суб'єктів, що перебувають у сфері дії Сторін, у тому числі під час розроблення та укладання галузевих (міжгалузевих) і територіальних угод, колективних договорів» [14]. На наш погляд, навіть цього прикладу достатньо для того, щоб не погодитися з такою думкою: «<...> адміністративні договори сьогодні з формальної (юридичної) точки зору не можемо розглядати окремим джерелом адміністративного права. І хоча такі договори (угоди) укладаються суб'єктами публічної адміністрації, стосуються публічного інтересу, тобто невизначеного кола суб'єктів, проте не є загальнообов'язковими, не містять норм права, не визначають права й обов'язки інших суб'єктів, що не є сторонами договору, а тому не володіють

усіма ознаками джерела права. З огляду на це необхідно вказати, що адміністративні договори можуть укладатися для реалізації норм адміністративного права, а не для їх формування» [2, с. 324].

За змістовим наповненням розрізняють:

1) зобов'язуючі адміністративні договори, тобто такі, в яких один або всі його учасники зобов'язуються зробити певні дії;

2) розпорядчі. Вони спричиняють безпосередню зміну правового становища, правових обставин і вимагають виконання обов'язків, установлених не тільки договором, а й іншими нормативними актами. Водночас ці договори надають сторонам певну автономність у використанні застосовуваних правових засобів [8, с. 167].

Залежно від безпосередньої причини укладення виділяють такі адміністративні договори: 1) мирові, що укладаються між суб'єктами права з метою врегулювання суперечки на основі взаємних поступок і стосуються прав та обов'язків сторін; 2) договори обміну зобов'язаннями, відповідно до яких суб'єкти права беруть на себе зустрічні зобов'язання, які об'єднуються в таких договорах із певною метою та слугують реалізації функцій суб'єкта публічної адміністрації щодо вирішення публічних завдань; 3) договори про співпрацю, що укладаються між суб'єктами права з метою участі приватних осіб у реалізації публічних функцій (завдань) [11, с. 234–235]¹. Відповідно до цілеспрямованості договірних відносин розрізняють: 1) адміністративні договори, що регулюють дії суб'єктів, підпорядкованих сторонам угоди; 2) адміністративні договори, що регулюють погоджені управлінські дії контрагентів; 3) адміністративні договори змішаного типу [5, с. 103–104]. Залежно від характеру взаємин суб'єктів договірних відносин можна виділити такі види адміністративних договорів: 1) договори суб'єктів, які не наділені контрольними, наглядовими повноваженнями чи іншими спеціальними повноваженнями по відношенню один до одного; 2) договори, у яких один із суб'єктів наділений будь-якими спеціальними повноваженнями щодо іншої сторони (інших сторін) [15, с. 94–95]. Також за цим критерієм розрізняють: 1) координаційні адміністративні договори, які укладають між суб'єктами права, що перебувають на однаковому юридичному рівні в ієрархії публічного адміністрування, або тими, що перебувають у однаковому правовому становищі; 2) субординаційні договори, які укладають між суб'єктами права, що перебувають у відносинах влади-підпорядкування [8, с. 166–167; 11, с. 234].

У літературі наводять і інші класифікації адміністративних договорів². Проте не всі з них мають істотне теоретичне й прикладне значення. Так,

¹ У праці [11] такий поділ адміністративних договорів на класи не цілком вдало, на наш погляд, охарактеризовано як їх класифікацію за критерієм змісту [11, с. 234].

² Наприклад, залежно від суб'єктного складу адміністративні договори поділяють на горизонтальні (укладаються між органами виконавчої влади одного рівня або між органом виконавчої влади та органом місцевого самоврядування) та вертикальні (укладаються між органами публічної адміністрації та фізичними чи юридичними особами) [11, с. 234].

залежно від кількості сторін адміністративного договору виокремлюють: 1) двосторонні договори; 2) багатосторонні. Та ця класифікація не кидає додаткового світла на суть адміністративних договорів, бо на такий їх поділ указано в дефініції адміністративного договору. Те саме стосується і класифікацій адміністративних договорів відповідно до характеру інтересів, які покликані забезпечити адміністративно-договірні відносини³, та за колом суб'єктів, що вступають у такі відносини⁴.

Розгляд питання про процес укладання адміністративних договорів почнемо зі звернення до погляду на цей процес, запропонованого в докторській дисертації В.Р. Білої. Ця дослідниця виділила п'ять основних стадій укладання адміністративного договору, що становитимуть основу будь-якої адміністративно-договірної процедури: 1) підготовчу стадію, на якій орган публічної адміністрації приймає рішення про акцепт оферти приватного суб'єкта або про скерування на чийсь адресу пропозиції укладення договору; 2) стадію узгодження умов договору, під час якої здійснюється перевірка дієздатності сторін договору, матеріально-технічних, кадрових можливостей його виконання, уточнюються зміст істотних умов договору, відбувається погодження його проекту тощо; 3) укладення договору; 4) набуття чинності адміністративним договором; 5) моніторинг стану виконання та оцінку ефективності адміністративних договорів [1, с. 274–275]. Водночас вона зазначила, що при визначенні спеціального порядку укладання адміністративного договору можуть бути передбачені додаткові умови та стадії укладання адміністративних договорів, наприклад, доведення змісту міжвідомчого адміністративного договору до виконавців, громадське обговорення проекту договору [1, с. 275].

Як бачимо В.Р. Біла, фактично включила виконання адміністративного договору в процес його укладання. Те саме має місце в знаній монографії К.К. Афанасьєва, де вказано на такі стадії процесу, про який ідеться: 1) підготовчу стадію; 2) оцінку підстав укладення договорів; в) оформлення договірних відносин; 3) доведення змісту договорів до виконавців; 4) контроль за виконанням договорів; 5) оцінку результатів виконання договорів [8, с. 234–236]. Як завершальна стадія процесу укладання адміністративного договору фігурує виконання останнього в працях [3] і [16, с. 179].

Проте, на наш погляд, структуруючи процес укладання адміністративного договору, слід зважати не таке: 1) згідно із частиною 1 статті 638 Цивільного кодексу України «договір є укладеним, якщо сторони досягли згоди з усіх істотних умов договору» [17]; 2) у теорії права виконання як форма реалізації норм права «<...> полягає в обов'язковому вчиненні діянь, що передбачаються

³ Відповідно до цього критерію виокремлюють: 1) договори, в яких усі сторони є носіями публічного інтересу; 2) договори, серед сторін якого є принаймні одна, яка керується приватним інтересом.

⁴ За цим критерієм розрізняють адміністративні договори, укладені: 1) між суб'єктами публічної адміністрації; 2) публічною адміністрацією та недержавними організаціями; 3) публічною адміністрацією та громадянами.

нормами права та (або) укладеними на їх підставі договорами» [18, с. 173]. Тому ми вважаємо правильною позицію тих фахівців, які виводять виконання адміністративного договору за рамки обговорюваного процесу. З-поміж запропонованих у працях цих фахівців поглядів на процес укладання адміністративного договору нам найбільше імпонує той, за яким цей процес включає такі стадії:

- 1) висунення пропозиції укласти договір. Загалом для адміністративного права характерне визначення умов договору уже на цій стадії;
- 2) прийняття пропозиції укласти договір;
- 3) узгодження умов договору. Ця стадія зумовлена тим, що не всі положення договору владний контрагент має право пропонувати у вигляді ультиматуму, а тому існує можливість поліпшити договір;
- 4) укладення договору. На цій стадії відбувається надання договорі вигляду офіційного документа;
- 5) одержання схвалення укладеної угоди вищим органом влади. Ця стадія є факультативною [19, с. 24].

Висновки. Не всі наявні в літературі критерії класифікування адміністративних договорів мають істотне теоретичне та практичне значення. Процес укладання адміністративних договорів не включає їх виконання.

Література

1. Біла В.Р. Правові форми публічного адміністрування в Україні : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2020. 431 с.
2. Решота В.В. Застосування джерел адміністративного права в судочинстві України : дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07. Львів, 2018. 473 с.
3. Гуд А.М. Адміністративний договір як форма договірної регуляції адміністративно-правових відносин : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право». Київ, 2019. URL: http://irb.nubip.edu.ua/cgi-bin/irbis64r_14/cgiirbis_64.exe?LNG=uk&C21COM=2&I21DBN=DA&P21DBN=DA&Z21ID=&Image_file_name=gud_A.M.pdf&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1 (дата звернення: 08.01.2021).
4. Kaplenko H., Stasyshyn A., Klochko A. The essence of the administrative agreement – one of the forms of public administration in Ukraine // Socioworld Refereed & reviewed journal Social research & behavioural sciences. 2020. Vol. 02. Issue 02. P. 54–62.
5. Люшик О.М. Класифікація адміністративних договорів, що використовуються у діяльності правоохоронних органів // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Сер. юрид. 2014. Вип. 2. С. 99–109.
6. Панова О.О. Укладання адміністративних договорів з питань забезпечення публічної безпеки // Держава та регіони. Сер.: Держ. упр. 2018. № 1 (61). С. 220–224.
7. Куйбіда Р. Проблема адміністративного договору у доктрині, законодавстві, на практиці // Право України. 2009. № 3. С. 76–85.
8. Афанасьєв К.К. Адміністративні договори: реалії та перспективи : монографія. Луганськ : РВВ ЛАВС, 2004. 318, [2] с. URL: http://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/MONOGRAFIJ_2010/AFANASYEV_2004.pdf (дата звернення: 06.10.2021).

9. Адміністративне право : підручник / Ю.П. Битяк (кер. авт. кол.), В.М. Гарашук, В. В. Богущкий та ін.; за заг. ред. Ю.П. Битяка, В.М. Гарашука, В.В. Зуй. Харків : Право, 2010. 622, [2] с.
10. Стрибко Т.І. Нормативно-правовий договір та договірний процес у суверенній Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01. Одеса, 2016. 256 с.
11. Адміністративне право України. Повний курс : підручник / В. Галунька, О. Правоторової. Вид. 3-є. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2020. 582, [2] с.
12. Административное право : учебный курс / под ред. Р.А. Подопригоры. Алматы : Налоговый эксперт, 2010. 366, [2] с. URL: <http://89.218.140.251/ek/%D0%90%D0%B4%D0%BC%20%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B2%D0%BE%20%D0%A0%D0%9A.pdf> (дата звернення: 04.11.2021).
13. Константин О.В. Джерела адміністративного права України : монографія. Київ : Українське агентство інформації та друку «Рада», 2005. 118, [2] с.
14. Генеральна угода про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2019–2021 роки : від 14 трав. 2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001120-19#Text> (дата звернення: 13.11.2021).
15. Струкова В.Д. Місце адміністративного договору в публічно-приватному партнерстві // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2016. № 2 (99). С. 86–98. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknvvs_2016_2_10 (дата звернення: 26.12.2020).
16. Сіренко А.М. Стадії укладення адміністративних договорів // Право і суспільство. 2016. № 1. С. 177–181. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2016/1_2016/part_1/32.pdf (дата звернення: 09.11.2021).
17. Цивільний кодекс України / Верхов. Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/435-15#Text> (дата звернення: 09.11.2021).
18. Теорія держави та права : навч. посіб. / за заг. ред. Гусарєва С.Д., Тихомирова О.Д. Київ : Освіта України, 2017. 316, [4].
19. Мельников А.М., Поклонський А.С. Стадії укладення адміністративного договору // Журнал східноєвропейського права. 2014. № 8. С. 21–25. URL: <http://easternlaw.com.ua/uk/zhurnal> (дата звернення: 09.11.2021).

References:

1. Bila, V.R. (2020). Pravovi formi publichnogo administruvannja v Ukraïni [Legal forms of public administration in Ukraine]. *Doctor's thesis*. Kiïv [in Ukrainian].
2. Reshota, V.V. (2018) Zastosuvannja dzherel administrativnogo prava v sudochinstvi Ukraïni [Application of sources of administrative law in the judiciary of Ukraine]. *Doctor's thesis*. L'viv [in Ukrainian]
3. Gud, A.M. (2019). Administrativnij dogovir jak forma dogovirного reguljuvannja administrativno-pravovih vidnosin [Administrative contract as a form of contractual regulation of administrative and legal relations]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kiïv [in Ukrainian].
4. Kaplenko, H., Stasyshyn, A., Klochko, A. (2020). The essence of the administrative agreement – one of the forms of public administration in Ukraine [The essence of the administrative agreement – one of the forms of public administration in Ukraine]. *Socioworld Refereed & reviewed journal Social research & behavioural sciences - Socioworld Refereed & reviewed journal Social research & behavioural sciences*, 02, 54–62 [in Ukrainian].
5. Iljushik, O.M. (2014). Klasifikacija administrativnih dogovoriv, shho vikoristovujut'sja u dijal'nosti pravoohoronnih organiv [Classification of administrative agreements used in the activities of law enforcement agencies]. *Naukovij visnik L'vivs'kogo derzhavnogo universitetu vnutrishnih sprav. Ser. jurid. - Scientific Bulletin of Lviv State University of Internal Affairs. Ser. jurid.*, 2, 99–109 [in Ukrainian].

6. Panova, O.O. (2018). Ukladannja administrativnih dogovoriv z pitan' zabezpechennja publichnoï bezpeki [Concluding administrative agreements on public security]. *Derzhava ta regioni. Ser.: Derzh. upr. - State and Regions. Ser.: Gos. upr.*, 1 (61), 220–224 [in Ukrainian].
7. Kujbida, R. (2009). Problema administrativnogo dogovoru u doktrini, zakonodavstvi, na praktici [The problem of administrative agreement in doctrine, legislation, practice]. *Pravo Ukraïni - Law of Ukraine*, 3, 76–85 [in Ukrainian].
8. Afanas'ev, K.K. (2004). *Administrativni dogovori: realii ta perspektivi* [Administrative agreements: realities and prospects]. Lugans'k : RVV LABC [in Ukrainian].
9. Bitjak, Ju.P., Garashhuk, V.M., Boguc'kij, V. V. (2010). *Administrativne pravo* [Administrative law]. Harkiv : Pravo [in Ukrainian].
10. Stribko, T.I. (2016). Normativno-pravovij dogovir ta dogovirnij proces u suverennij Ukraïni [Normative-legal contract and contractual process in sovereign Ukraine]. *Candidate's thesis*. Odesa [in Ukrainian].
11. Galun'ka, V., Pravotorovoï, O. (2020). *Administrativne pravo Ukraïni* [Administrative law of Ukraine]. Herson : OLDI-PLJuS [in Ukrainian].
12. Podoprigory, R.A. (2010). *Administrativnoe pravo* [Administrative law]. Almaty : Nalogovyy jekspert [in Russian].
13. Konstantij, O.V. (2005). *Dzherela administrativnogo prava Ukraïni* [Sources of administrative law of Ukraine]. Kiïv : Ukraïns'ke agentstvo informacii ta druku «Rada» [in Ukrainian].
14. General'na ugoda pro reguljuvannja osnovnih principiv i norm realizacii social'no-ekonomichnoï politiki i trudovih vidnosin v Ukraïni na 2019–2021 roki [General agreement on the regulation of the basic principles and norms of implementation of socio-economic policy and labor relations in Ukraine for 2019-2021]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0001120-19#Text> [in Ukrainian].
15. Strukova, V.D. (2016). Misce administrativnogo dogovoru v publichno-privatnomu partnerstvi [The place of the administrative agreement in public-private partnership]. *Naukovij visnik Nacional'noï akademii vnutrishnih sprav - Scientific Bulletin of the National Academy of Internal Affairs*, 2 (99), 86–98 [in Ukrainian].
16. Sirenko, A.M. (2016). Stadii ukladennja administrativnih dogovoriv [Stages of concluding administrative agreements]. *Pravo i suspil'stvo - Law and Society*, 1, 177–181 [in Ukrainian].
17. Civil'nij kodeks Ukraïni [Civil Code of Ukraine].(n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/435-15#Text> [in Ukrainian].
18. Gusareva, S.D., Tihomirova, O.D. (2017). *Teorija derzhavi ta prava* [Theory of State and Law]. Kiïv : Osvita Ukraïni [in Ukrainian].
19. Mel'nikov, A.M., Poklons'kij, A.S. (2014). Stadii ukladennja administrativnogo dogovoru [Stages of concluding an administrative agreement]. *Zhurnal shidnoevropejs'kogo prava - Journal of Eastern European Law*, 8, 21–25[in Ukrainian].